

عنوان مقاله:

سیاستگذاری علم و فناوری عنصر بی همتای ارزش آفرینی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس مدیریت تکنولوژی ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدمحمد باقری زاده - فوق لیسانس مدیریت اجرایی گرایش استراتژیک، مشاور مدیریت پژوهشگاه صنعت نفت

اکبر حجار - کارشناس ارشد مدیریت اجرایی گرایش مدیریت استراتژیک، نماینده رئیس پژوه

خلاصه مقاله:

در ک و کاربرد علم و فناوری در موفقیت جوامع نقش بنیادین دارد. اهمیت فزاینده علم و فناوری به عنوان زیربنای توسعه در همه ابعاد - توسعه پایدار - جایگاه ویژه ای به مباحث و زمینه های کلی معطوف به آن، نظری: فلسفه علم و فناوری؛ آینده پژوهی و مدیریت علم و فناوری بخشیده است. بازیگران تأثیر گذار میدان رقابت جهانی افزون بر رویارویی با چالش ها و ناگزیر از رعایت قواعد جهانی، تلاش دارند تا با چیره شدن بر آن ها از هر فرصتی برای خود مزیت رقابتی خلق و جایگاه خود را بهبود بخشند. سیاستگذاری علم و فناوری رهنمود و ابزاری است که نظارت می کند تا هدف های علم و فناوری تحقق یافته و بتواند از این راه جامعه و سازمان های ما را برای دستیابی به مزیت رقابتی در موقعیت رقابتی قرار داده و سرانجام قدرت ثروت آفرینی و توسعه همه جانبه را فراهم سازد. بدون سیاستگذاری در علم و فناوری اصولاً توسعه دشوار و شاید ناممکن و حتی رویکردی به بی راهه و ویرانگر باشد. این نوش ته سعی دارد تا ارتباط الزام آور، منطقی و بنیادین سیاستگذاری در علم و فناوری را در سطح ملی در جهت راهبردهای ملی توسعه و در سطح سازمان همراه با الزامات، ضرورت ها و رویکردها برای پویایی و بالندگی در جهت ثروت آفرینی و توسعه تبیین نماید.

کلمات کلیدی:

سیاستگذاری، علم و فناوری، مزیت رقابتی، ثروت آفرینی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/94599>

